

У Греції заміщення вакантних посад здійснюється на основі публічного конкурсу, що проводиться письмово та у виняткових випадках усно. Процес найму цивільних службовців здійснює незалежний адміністративний орган і вимагає опублікування попереднього оголошення у спеціальному випуску «Офіційної газети Грецької Республіки».

Успішні кандидати, чії імена включаються до переліку осіб, запропонованих до призначення, призначаються рішенням компетентного міністра через тридцять днів, починаючи з дати терміну подачі супровідних документів, і щонайпізніше протягом чотирьох місяців після складення списку осіб, запропонованих до призначення (ст. 15 Кодексу цивільних службовців Греції). Резюме акту про призначення опубліковується в «Офіційній газеті Грецької Республіки» та доводиться до відома особи, запропонованої до призначення, не пізніше тридцяти днів, починаючи з дати опублікування акту про призначення. Про своє призначення особа отримує повідомлення, направлене відповідним органом, із зазначенням номеру випуску «Офіційної газети Грецької Республіки», в якому було опубліковано резюме акту про призначення. Таке повідомлення доставляється зареєстрованим листом на місце проживання особи, запропонованої до призначення, та вручається самій особі, запропонованій до призначення, або особі, яка проживає з нею. У такому документі зазначається розумний строк, однак не більше тридцяти днів, протягом якого особа повинна скласти присягу та приступити до виконання своїх обов'язків [2, с. 76].

Договір про цивільну службу укладається після призначення та прийняття цивільного службовця на роботу. Цивільний службовець вважається прийнятим на роботу після складення присяги. Присяга складається перед органом, який видав акт про призначення, або перед іншим органом, визначеним у повідомленні про акт про призначення. Складення присяги підтверджується протоколом, що датується та підписується цивільним службовцем, який приймає присягу, та органом, який проводить прийняття присяги. Початок виконання обов'язків посвідчується звітом, що підписується керівником відповідної служби та цивільним службовцем. Такий звіт повинен мати реєстраційний номер і дату початку виконання обов'язків цивільним службовцем. Початком обчислення строку служби цивільного службовця є дата публікації оголошення про його призначення в «Офіційній газеті Грецької Республіки», за умови, що цивільний службовець приступає до виконання своїх службових обов'язків не пізніше одного місяця, починаючи з дати повідомлення про акт про призначення, або дата початку виконання обов'язків цивільним службовцем.

Отже, заміщення вакантних посад здійснюється відповідно до принципів забезпечення однакових можливостей участі, оцінки здібностей, об'єктивності, соціальної солідарності, прозорості та публічності. Принцип рівного доступу має на меті передусім захист прав особи, тоді як відбір за здібностями ґрунтується на захисті інтересів служби чи адміністрації в цілому.

Список використаних джерел

1. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України / за заг. ред. В. П. Тимощука, А. М. Школика. Київ : Конус-Ю, 2007. 735 с.
2. Боссарт Д. Державна служба у країнах-кандидатах до вступу до ЄС : нові тенденції та вплив інтеграційного процесу / пер. з англ. О. М. Шаленко. Київ : Міленіум, 2004. 128 с.

Блищик Елла Сергіївна

Запорізький національний університет

Науковий керівник: Шарая Анна Анатоліївна, кандидат юридичних наук, доцент

Запорізький національний університет

РОЗМЕЖУВАННЯ МІЖ ПІДГОТОВЧОЮ СЛУЖБОЮ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ТА ВИПРОБУВАЛЬНИМ СТРОКОМ ПРИ ВСТУПІ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ В УКРАЇНІ

Важливість етапу випробування при вступі на державну службу зумовлена тим, що держава зацікавлена на належному рівні підготувати майбутнього державного службовця та безстроково призначити на посаду в державному апараті, а осіб, які не відповідають встановленим вимогам, звільнити до цього часу.

У багатьох європейських державах передумовою постійного призначення на посаду державної служби є проходження підготовчої служби, основною метою якої є теоретична і

практична підготовка до відповідного виконання службових обов'язків (наприклад, пункт 3 статті 25 Закону Польщі «Про державну службу»), а також з'ясування професійної придатності майбутнього чиновника. Для кандидатів, які вперше призначаються на державну службу, у більшості випадків, вона є обов'язковою, але також може встановлюватися перед постійним призначенням на посади кандидатам, котрі вже перебували чи перебувають на службі. Строки підготовчої служби встановлюються законами і можуть бути чітко визначеними або стосуватись максимальної межі. В цілому тривалість підготовчої служби може тривати від кількох місяців (наприклад, 3 місяці у Фінляндії для службовців місцевих органів) до кількох років (наприклад, 3 роки для службовців кар'єри служби підвищеної категорії у Федеративній Республіці Німеччини). В багатьох країнах після закінчення строку підготовчої служби особа здає кваліфікаційний іспит, за результатами якого приймається рішення або припиняється служба, або особу призначають на постійну посаду [2, с. 154].

У законах Болгарії, Естонії, Латвії та інших країн закріплюється інститут випробувального строку перебування на посаді, який є дуже близьким до підготовчої служби. Наприклад, відповідно до статті 12 Закону Болгарії «Про державну службу», якщо кандидат призначається на службу вперше, то протягом одного року (випробувального строку), починаючи з дати вступу на посаду, орган призначення може припинити службові відносини без попередження [3, с. 56].

Розмежування між підготовчою службою та випробувальним строком полягає в наступному: основною метою підготовчої служби є навчання (підготовка) потенційного державного службовця, необхідне для виконання завдань і функцій у майбутньому; тоді як випробувальний строк є вже періодом безпосередньої служби чиновника, проте з можливістю звільнення тих осіб, що неналежно виконують службові обов'язки. У період підготовчої служби, особі, яка вступає на службу, статус службовця, як правило, не надається.

У Федеративній Республіці Німеччини підготовча служба та випробувальний строк є двома послідовними етапами допуску до довічної кар'єри чиновника. Відповідно до пункту 2 статті 18 Закону Німеччини «Про державних службовців», підготовча служба для кар'єр підвищеної категорії складається з двох частин: фахового навчання тривалістю щонайменше вісімнадцять місяців та професійного практичного часу навчання. Професійне практичне навчання охоплює навчання, наближене до обраного фаху із нахилом до завдань службової кар'єри; частка практичного навчання не може бути меншою одного року.

Випробувальний строк за німецьким законодавством також є доволі тривалим, він узгоджується відповідно з потребами кожної окремої службової кар'єри і може сягати п'яти років. Для осіб, що претендують на зайняття посад з керівною функцією, тривалість випробувального строку становить в середньому два роки.

Закон України «Про державну службу» не передбачає інституту підготовчої служби. Проте в ньому закріплене випробування, яке суб'єкт призначення може встановити з метою перевірки відповідності державного службовця займаній посаді із зазначенням його строку. При призначенні особи на посаду державної служби вперше встановлення випробування є обов'язковим і встановлюється строком до шести місяців. У разі якщо строк випробування закінчився, а державного службовця не ознайомлено з наказом про його звільнення з посади державної служби, він вважається таким, що пройшов випробування [1].

Отже, важливість підготовчої служби та (або) випробувального строку, зумовлена інтересом держави незалежно підготувати майбутнього постійного державного службовця, а осіб, що не відповідають встановленим вимогам, звільнити до цього часу. Слід визнати за доцільне для України запровадження обов'язкової підготовчої служби, що дозволить удосконалити відбір постійних державних службовців, покращити якість корпусу державних службовців та підвищити його стабільність.

Список використаних джерел:

1. Про Державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 2475. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 13.10.2018).
2. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України / за заг. ред. В. П. Тимошука, А. М. Школика. Київ : Конус-Ю, 2007. 735 с.
3. Боссарт Д. Державна служба у країнах-кандидатах до вступу до ЄС : нові тенденції та вплив інтеграційного процесу / пер. з англ. О. М. Шаленко. Київ : Міленіум, 2004. 128 с.
4. Корнута Р. Окремі особливості правового регулювання публічної служби Німеччини. Проблеми реформування державного управління : зб. наук. пр. Київ : Вид-во УАДУ, 2000. С. 129-170.